

zmenili za dr. Razlaga, dr. Hortis-a in dr. Petroviča, za namestnika dr. M. Dolenca, in so se trdno nadjali, da jih bo tudi vsa zbornica volila, kakor so nasproti tudi oni enoglasno volili tiste, ki so si jih une druge grupe izbrale. Al — v dan volitve je začel „nekdo“ za hrbtom naših poslancev za dr. Suppana proti Razlagu agitirati in je tako na skrivnem res dobil Nemce večidel na svojo stran. Tako je prišel dr. Suppan z malo večino glasov namesti dr. Razlaga v predlog.

— (*Ljubljansko turnarsko društvo*) je, kakor „Lai-bacherica“ piše, imelo 12. t. m. veliki zbor. Dr. Stöckl, ki je bil dozda sprechwart, je naznanil, da od te časti odstopi. Zbor je sklenil, da tistih slovanskih časnikov, ki so turnarjem zavolj zadnjih prigodeb nekaj grenkih povedali, ne bode tožil. To nas opominja tiste lisice, ki je rekla, da je grozdje še kislo. Potem se je tudi sklenilo, da se nova zastava kupi. In potem je predsednik g. Fritsch sklenil zbor s tem povdarkom, da je turnarsko društvo sicer nemško, pa le toliko, kolikor ima nalogo, da odgojuje čvrste telesne, in ž njimi zdrave dušne moči. — Kake so to spet besede! Ali mar nima vsako telovadno društvo te iste naloge? Po tem modrovanju morala bi biti vsa telovadna društva celega sveta nemška! Kako vendar nekteri človek sam svojo pamet bebi, samo da bi iz ljubljanskih turnarjev nemce naredil, čeravno sami trdijo, da niso. Zdaj pa še eno vprašanje. Turnarji so pri tej priložnosti tudi sklenili, da se pridružijo in pritrdijo adresi konstitucionalnega društva do ministerstva notranjih reči zastran Jančega. To je politično djanje, do ktereга turnarji po svojih statutih nimajo nobene pravice. „Južni Sokol“ je bil svoje dni zavolj prestopa statutu razpuščen. Kaj se zgodi zdaj turnarjem?

— (*Izhod „Sokola“*), ki je bil namenjen v nedeljo v Dolsko, je mestni župan dr. Suppan z dogovorom z c. k. okrajnim glavarjem Pajkom prepovedal z ozirom na razdraženost sedanjo. „Sokol“ lahko preloži izhod na deželo na drug čas; al prečuden je motiv te prepovedi, ker mnogoletne skušnje pričajo, da „Sokol“ ni nikdar nikoli razdražil ljudstva, marveč ga je ono vselej radostno sprejelo.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. (Nove postave.) Državni zakonik nadaljuje razglase novih postav, ki jih je potrdilo Nj. Veličanstvo. Med njimi nahajamo postavo o pre-naredbi zemljiščiniga (gruntnega) davka in postavo o vodnih pravicah; uno, ker je zelo važna našim kmetovalcem, prinese naš list celo.

Česko. (Dvojni vatelj.) V nedeljo 6. dne t. m. zvečer, ko so „Sokoli“ in slovanski pevci iz Zvičinskega tabora šli domú skozi vasi Velike in Male Borovice, so jih zunaj vasi nemški kmetje napadli, zmirljali, s kamenjem lučali, da so bili mnogi pevci hudo poškodovani; pol ure medpotoma so trpeli Sokolci in pevci grozovite napade, kajti komaj so tolovaji odjenjali v enem kraju, so jih prijeli na drugem. Enega so vendar „Sokoli“ zgrabili in ga sodniji v Novi Paki izročili. Praški časnik „Politik“, ki popisuje to dogodbo na tanko, se čudi, da dva dni potem ni črhnil noben uraden list in noben dunajsk časnik ne besedice! — in praša: kako da tisti časniki, ki so pol Evrope trobili dogodbo na Kranjskem, zdaj o dogodbi Boroviški molčijo, kakor da bi jim usta zapečateni bila?! Ko bi bili slovanski kmetje to storili, to bi bilo krika in hrupa na cente o surovosti,

o divjosti, o roparski drhali, — to bi se bilo vpilo po svetu, da ne more drugače biti, kakor da so jih našantali národní prvaki, — to so nasledki sistematičnega opozicijnega rovarstva, — to bi bili kričali po izjemnem stanju in po zaporu voditeljev narodnih, ki v zatišji skriti ongavijo. Tak in enak krik bi se bil razlegal po obeh „Pressah“ in vseh časnikih, ki so pajdaši teh „kulturonosnih“ listov. Kaj pa so ti časniki storili gledé Boroviške praske, ktere so krivi nemški kmetje? Molčali so, kakor da bi se ne bilo nič pripetilo! Ali ni to dvojni vatelj? — ali je to enakost, svoboda, postavnost naše nove ère, do ktere nam po sili vbiti hočejo ljubezen? Je li to neenostranost, enaka mera za vse? Je li to viša inteligencija in kultura, pred ktero bi morali poklekniti? Kam gremo? Skrajni čas je, da se sodi o vseh narodih enako, da se varujejo vsi enako, da se nobenemu ne peče pogača posebna!

— Te dni se je blizo policijske hiše razpočila petarda. 1000 gold. je obljubila policija tistemu, kdor ovadi človeka, ki je položil petardo.

Galicija. Ministersk ukaz vpeljuje v nekatere urad-nije brž, v nekatere čez 3 leta poljski jezik. Kakor „Gaz. Nar.“ pripoveduje, Poljaki niso zadovoljni s to polovičarsko naredbo; hoteli so postaviti, dal se jim je le ukaz, ki lahko jutri zgine. In če že Poljaki niso zadovoljni, kaj pa še le Rusini, ki celó nič niso dobili?

Dalmacija. Mi Slovani moremo pač zadovoljni biti z ces. namestnikom podmaršalom Wagner-om. Spet je pokazal, da ima srce za narod naš; poslal je namreč 200 gold. vredništvu „Nar. Lista“ v Zader kot darilo onemu, kdor v slov. jeziku spiše knjižico o narodnih običajih in družih znamenitostih dalmatinskih.

Črna gora. Turške trdnjave na črnogorski meji, Nikšić in Klobuk, se preskrbljevate z orožjem in živežem, ker prebivalstvo okrog ni nič posebno prijateljsko Turkom in se tudi Črnogorcem ne zaupa. — Pri črtovanju meje med Črnogoro in Turško je boje črnogorski komisar turškemu rekel: „Ako ne dovolite meje kakor jo mi hočemo, spravili bomo Črnogorci še druge Jugoslovane v komisijo in mejo delali pred Carigradom.“

Žitna cena

v Kranji 14. junija 1869.

Vagán pšenice 4 fl. 60. — rži 3 fl. — — ječmena — fl. — — ovs 2 fl. 20. — soršice 3 fl. 56. — ajde 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 65. — krompirja — fl. — — fižola 3 fl. 52.

Žitna cena

v Ljubljani 12. junija 1869.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 10 — banaške 4 fl. 90. — turšice 2 fl. 78. — soršice 3 fl. 43. — rži 2 fl. 70. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 40. — ajde 2 fl. 50. — ovs 2 fl. — — Krompir 1 fl. 50.

Kursi na Dunaji 15. junija.

5% metaliki 62 fl. 45 kr. Ažijo srebra 121 fl. — kr.
Narodno posojilo 70 fl. 50 kr. Cekini 5 fl. 86 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 12. junija 1869: 86. 57. 19. 80. 22.
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 26. junija 1869.